

Kyläsanomat

Kädessäsi on Vaarankylän kuudes tiedotuslehtinen. Sen tarkoituksena on tuoda kyläläisten tietoon kyläyhdistyksen ja kylätalon kuulumisia kuluvalta vuodelta.

Katsaus kuluneeseen vuoteen

Vaarankylän Kyläsanomat ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 2006. Kyläsanomat on saamassa uutta ulkonäköä ja sisältöä heinäkuussa kirjoitetun Meetti-hankkeen myötä. Lehden toimitukseen on saatu myös toimittajavahvistusta. Lehdon Mikko, jolla on kokemusta vanhojen koneiden harrastuksensa myötä juttujen teosta, on aktiivisesti tuonut juttuja myös tähän lehteen. Karppilaan muuttanut Hanna-Kaisa Naumanen on opiskelemassa media-alalle ja hän on myös tehnyt jutun lehteemme.

Kylällä ja kyläyhdistyksessä on kuluneen vuoden aikana tapahtunut monenlaista muutosta. Ilolla toivotimme vuosikokouksessa tervetulleeksi kylän uudet asukkaat: Kukkulehtoon Jonna Moilasen ja Karppilaan Hanna-Kaisa ja Jani Naumasen. Kokouksessa Tähtelän Heikki, Heikki Karjalainen, päätti pitkäaikaisen ”puheenjohtajapestinsä” ja allekirjoittanut jatkaa hänen turvallisesti viitoittamaansa tietä. Varapuheenjohtajaksi valittiin Karppilan uusi ”isäntä” Jani Naumanen.

Vuosikokous antoi johtokunnalle tehtäväksi Vaarankylän tien korjausvaatimuksen laatimisen sekä kirjelmän kunnalle valokuituhankkeen tärkeydestä. Kirjelmä tiestä valokuvien ja 328 nimeä käsittävän listan kera on lähetetty Viestintä- ja liikenneministerille, Kainuun ELY-keskukseen ja Paltamon kunnanhallitukselle.

Kylällä, Mattilan tilalla, on Anteron poika Kimmo aloittanut yritystoiminnan. Mattilassa oli kesän aikana muutakin ”vipinää”, josta toisaalla lehdessämme.

Vuodet vierivät ja muokkaavat kylämme kuvaa ja elämää täällä. Uteliaan innokkaana lähdemme kuukauden kuluttua uudelle vuodelle. Kaikkea hyvää toivottaen Terttu.

Heti vuoden alusta juhlimme talolla Väisälän Kalevin 80-vuotispäiviä. Juhlijoi-ta hellittiin monenlaisella musiikilla. Itse sankarikin kajautti yhdessä entisten nuorisoseuralaisten kanssa aikoinaan oppimansa seuralaulun

Lapsen lapset yllättivät ukin kajauttamalla moniäänisen Finlandia-hymnin.

Maaliskuussa Terttu ja Tapio juhlivat Vaarantalolla

60

Vaarankylässä kuusikymmentä vuotta sitten, vuonna 1951 syntyi Keskitaloon Pertti, Vehmasmäkeen Eeva, Onnenmättäälle Esa, Mattilaan Kaarina, Mäntylään Pirkko, Takapellolle Juhani, Ojalaan Oiva, Vesalaan Arvi, Väisälään Tapio, Hoviin Terttu.

Vaarankylällä tapahtuu

Kulunut vuosi on Vaarankylällä ollut tapahtumatäyteinen. Viime kevättalvella Vaarantalo oli tupan täynnä väkeä, kun Marisanna Jarva aloitti vaalikampanjansa. Mukana olivat myös Matti Vanhanen ja Timo Säkkinen.

Vaarantalo on suosittu tapahtumien pitopaikka, mutta se on myös kylälaisten oma kokoontumispaikka. Olemme kokoontuneet tänä syksynä pari kertaa yhteiseen kahvihetkeen vaihtamaan ajatuksia ja tapaan tuttuja.

Viimevuotiseen tapaan joulun alla kokoonnumme jälleen yhteiselle joulupurolle su 11.12. klo 15.00.

Luvassa on myös yhdessäoloa ja hauskaa koko perheelle. Ohjelmassa ratsastusta, arpajaiset ym. ohjelmaa. Arpajaisvoittoja otetaan vastaan.

Rompatori

Heinäkuussa järjestettiin Mattilan entisessä heinäladossa rompe- ja kirpputori. Kävijöitä oli runsaasti lähialueelta. Yleisöä viihdyttivät karaokelaulajat. Pihalle oli koottu näyttely vanhoista traktoreista työkoneineen. Tapahtuma toi virkistystä Vaarankylän elämään ja rompetori nousee Vaarankylälle taas ensi kesänä.

Kesähäät Vaarantalolla

Vaarantalo on viime vuosina kasvattanut suosiotaan myös häiden viettopaikkana. Kesäkuun 11. oli Villen ja Marin suuri päivä, jota juhlittiin suurella joukolla. Pari päätti järjestää juhlaansa sulhasen kotikylällä sijaitsevassa juhlatalossa.

Vieraita saapui ulkomaita myöten ja keskikesän sää helli juhlijoita valollaan ja lämmöllään.

Vaarantalo on suosittu perhejuhlien viettopaikka. Talo on hääparien suosiossa tilavan yhtenäisen salin sekä rauhallisen pihapiirin tuoman yksityisyyden ansiosta. Häävieraille on tarjolla myös sauna, kota sekä runsaasti majoitustiloja.

Myös tulevaisuudessa talo on vuokrattavissa erilaisten juhlien ja tilaisuuksien tarpeisiin.

Mäntylän suuri koivu

Lokakuun 15 päivä alkoi koleana ja pilvisenä. Mäntylän suuri koivu oli viimeistä aamua pystyssä. Koivu oli suuri puu, kuin pohjoisen vartija kylässämme.

Puu on ollut varmasti monen muistissa aina yhtä suuri. Jos puu osaisi kertoa, olisi sillä ollut monenlaista tarinaa. Olihan se nähnyt sotaa edeltävän ajan, sota-ajan, jälleenrakentamisen ja nykyajan. Se on nähnyt monen ihmisen tulemisen ja lähtemisen...

Äitini Lehdon Kirsti muisti aikanaan, että Mäntylän Mari, äidin äitini oli hoitanut koivua, kun se oli näkynyt kivirauniosta pellon reunalla ja säästännyt sen kasvamaan. Mäntylän Martti oli taas kertonut, että koivu oli aikoinaan istutettu pellon reunaan. Oli, miten oli ne ovat perimätietoja molemmat. Olihan Kirsti ja Martti molemmat Mäntylän lapsia.

Martti sahaa tyvipölkkyä

Nyt koivu oli tullut kuitenkin tiensä päähän. Olihan se jo vaarallinen myrskyllä ja saattaisi tuottaa vahinkoja kaatuessaan.

Kirkolta oli saapunut Mäntylän Airin mies Moilasen Martti kaatamaan puun. Marttia avustivat Pentti, Eero ja Pauli. Me muut seurasimme sivusta. Martti kaatoi puun, olihan koivu kaksihaarainen, juuri oikeaan suuntaan. Martti on ammattimetsuri ja osasi homman todella hyvin vuosikymmenten kokemuksella. Harvoin on Martti kaatanut noin suurta puuta. Olihan koivu tyvimitaltaan 310 senttiä ja 20 metriä pitkä. Ikää oli yli sata vuotta.

Kyllä kaadon yhteydessä tuli monelle varmasti paljon muistoja mieleen ja monenlaista tarinaa.
MJH

Martti, Pertti, Eero, Pentti, Pauli, Atte, Airi ja Orvokki

Aittamuseo

Isokytömäen isäntäpari vaalii perinteitä. Talon vanhat työkalut, taloustarvikkeet sekä talossa toimineen kansakoulun välineistöä on tallennettu 1800-luvun lopulla valmistuneeseen vilja-aittaan. Alueen historiaa valottava esineistö on numeroitu, luetteloitu ja esille pantu havainnollisesti. Talon isäntä Pentti esittelee mielellään museotaan.

PUHELINLANGAT LAULAA

Lokakuun 26. aamu oli varmasti monelle vaarankyläläiselle yllättävä aamu. Sonera poistatti urakoitsijalla puhelinpylväät. Aamulla kuuden aikaan kaivuri ja miehet tulivat poistamaan lankoja ja pylväitä. Kun päivä alkoi valjeta, oli näkymä hieman erilainen, olimmekhan tottuneet puhelinlinjoin hin vuosikymmenien varrella.

Vanhimmat pylväät olivat 1950-luvun puolivälistä ja nuorimmat 1980-luvun puolivälistä. Vanhimmat pylväät ovat kerinneet nähdä monenlaista kulkijaa.

Puhelinpylväät odottavat noutajaansa.

Muistan itsekkin vielä ajan, jolloin lankoja oli vielä paljon ja puhelimia harvassa talossa. Myöhemmin tulivat käyttöön kaapelit ja johtomäärä pieneni. Meille laitettiin puhelin 1970-luvun loppupuolella, ja se on ”muinaisjäänteinä” vielä pirtinseinällä. Tietokoneiden laajakaistat kerkesi toimia muutaman vuoden puhelinlankoja pitkin. Nyt kännykät ja muut vempeleet ovat tulleet tilalle. Kauniina kesäpäivänä pääskysset lauloivat puhelinlangoilla.

Nyt eivät puhelinlangat enää laula, aallot ovat tulleet tilalle... **MJH**

Viestintätaitoja oppimassa

Vaarankyläläiset osallistuivat vuoden aikana Kainuun Nuotta ry:n hallinomaan Meetti-hankkeeseen, joka tarjoaa viestintäkoulutuksia Kainuun maaseudulla.

Hankkeen aikana on tallennettu alueen maise- mia ja historiaa. Näin aluetta on tehty tunnetuksi niin lähialueilla, kuin ulkomaillakin. Meetti-hanke jatkuu toukokuuhun 2012 asti ja uudet osallistujat ovat tervetulleita.

Kukkulehdon Jonna

20. marraskuuta 2010 muutti Vaarankylään Jonna Moilanen Kukkulehtoon. Muutto oli Jonnalle mieluisa, olihan Jonnan juuret vahvasti Vaarankylässä äitinsä Eija Moilasan, Perälän Eijan kautta. Jonna piti heti paikasta, olihan Kukkulehto rauhallisella paikalla verrattuna taajama-asutukseen.

Jonnalla on miesystävä Uuralta Tervosen Vilho. Jonna asustelee kahden Hevosen Peli-Wäinö Ruunan, Onnen Oma Orin ja Vekara Kissan kanssa. Jonnalle on tulossa lisää 2 Kissaa.

Jonna on toimelias nuori nainen. Jonna on koulutukseltaan Sosionomi. Työssä Jonna on Mieslahdessa Pekkalan Palvelukodissa vastaavana ohjaajana. Jonna on ollut jo 5 vuotta Pekkalan palveluksessa. Jonna on kunnan valtuutettu ja hänellä on myös muita luottamustehtäviä.

Vuonna 2009 Jonna meni armeijaan Kainuun Prikaatiin, josta vuoden palveltuaan kotiutui heinäkuussa 2010 lääkintäalikersanttina. Harrastuksina kaveriporukalla järjestetyt ratsastusvaellukset. Raviurheilu vie harrastuksista eniten aikaa. Hevosharrastus on kuulunut Jonnan elämään jo 8-vuotiaasta saakka, siitä on kehkeytynyt elämäntapa. Aikaisemmin Jonna on vetänyt myös kuntorykkeilyä. Kun keskustelimme pöydän ääressä, huokui seinistä mennyt aika. Oli ilo kuitenkin huomata, että uudet tuulet puhalsivat kylällemme. Kukkulehto on Jonnalle ”pieni paratiisi”, kuten Jonna sen hienosti ilmaisi. Ja sitä se varmasti on. Se on helppo uskoa, kun kuuntelee Jonnan puheita. **MJH**

Koti-Karppilan Hanna-Kaisa ja Jani

Jani ja Hanna-Kaisa Naumanen muuttivat Vaarankylän Koti-Karppila-nimiselle tilalle kesän 2011 loppuilla. Mukana muuttivat Hiro-koira, sekä pari lämminveri-hevosta. Vaarankylällä he istuivat maanseudun rauhaan ja leppoisin ihmisiin.

Paltamoon nuoren parin sai muuttamaan Hanna-Kaisan suku. Hanna-Kaisan molemmat vanhemmat ovat kotoisin Paltamosta; äiti on Tuomelan Mikon tytär Marjatta ja Pentti-isä on Leinosen Paavon ja Elman, joka itsekin asui aikanaan Vaarankylällä, poika. Kun suurin osa suvusta asuu Paltamossa yhä, päätös muuttaa oli helppo. Ja vaikka nuori pari on asunut maalla vasta muutaman kuukauden, on yksi asia varma. Tämä on heidän mielestään paras mahdollinen paikka asua ja elää, sekä alkaa perustaa perhettä.

TALKKUNAA JA KASTANJAA

Elämää kahden kulttuurin juurilla

Vaarankylän kyläyhdistys yhdessä Melalahden, Hakasuon ja Mieslahden kanssa lähetti edustajansa Italiaan tutustumaan paikallisiin leader rahoitteisiin "ekomuseo" hankkeisiin. Mukana oli myös Kainuun Opiston ja Paltamon lukion edustus sekä Vanhain ystävät ry:n jäsen. Matka tehtiin esiselvityshankkeen pohjaksi. Matkan jälkeen marraskuun loppuun mennessä kirjoitetaan Ekomuseon perustamishanke täällä meillä. Hankkeen nimeksi on ehdolla mm. "Muistoja tulevaisuuteen" tai "Tulevaisuuden juuret". Hanke alkaa keväällä 2012 ja kestää kaksi vuotta.

Hankkeessa kyläläisten kanssa päätetään, miten unohtumassa olevat asiat saadaan talteen: Se on vanhan säilyttämistä tulevaisuuteen mm. haastatteleamalla, työnäytöksillä, yhteisillä tapahtumilla. Se on tiloja, joissa voidaan vaihtaa tietoja ja taitoja ja saada vanhat asiat talteen. Se on yhteinen "sopimus" huolehtia omasta ympäristöstään perinteitä kunnioittaen ja tulevaisuudelle säilyttäen. Se on muistojen pankki oman alueen elämästä, työtavoista, ihmisistä.

Toiminnan takaamisessa järjestöt ovat avainasemassa ja koko yhteisön väestö mukana. Toiminta tähtää oman arvon tunteen vahvistamiseen, siihen että tuntee olevansa tietyn alueen ihminen, joka elää tätä päivää tiedostaen menneisyytensä.

Italian matkalla oli mielenkiintoista huomata, kuinka maaseudulla on kehitelty ja käytetty vastaavanlaisia ja näköisiäkin työvälineitä kuin meillä. Hankkeen aikana on mahdollisuus tutustua vielä enemmän italialaisten elämään sekä saada ja vaihtaa ideoita kuinka säilyttää ja hyödyntää nämä "Tulevaisuuden juuret".

Terttu Väisänen

Kyläyhdistyksen johtokunta:

Puheenjohtaja	Terttu Väisänen	050-3218883
Varapuh.joht.	Jani Naumanen	0504123955
Sihteeri	Marika Korhonen	044-9694765
Jäsen	Raija Kyttälä	
	Pentti Leinonen	
	Pentti Määttä	
	Arja Valo	0400-700516
Rahastonhoitaja ja tiedottaja	Markku Väisänen	0400-192423
(ei johtokunnassa)		

Julkaisija Vaarankylän kyläyhdistys,
Halmetmäentie 2, 88300 Paltamo
Puh. 0400-700516, 050-3576331, 0400-192423
Sähköposti:
vaarankylan.kylayhdistys@kainuunosku.net

Lehden seuraavaan numeroon voitte toimittaa aineistoa ottamalla yhteyttä kyläyhdistyksen sihteerin tai puheenjohtajaan.